

בע"א (חדרה) 422-11-13 - ראפע יחיה נ' עיריית חדרה

בע"א (חדרה) 422-11-13 - ראפע יחיה נ' עיריית חדרהשלום חדרה

בע"א (חדרה) 422-11-13

ראפע יחיה

נגד

עיריית חדרה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בחדרה

[06.11.2013]

כב' השופטת טל תדמור-זמיר

החלטה

1. בפניי "בקשה לביטול דו"חות חניה" (להלן: "הדו"חות") אשר בוצעו לכאורה על ידי המבקש, בשנים 2002-2003 בתחום שיפוטה של המשיבה.
 2. לטענת המבקש המשיבה לא שלחה לו הודעת תשלום בדואר רשום תוך 3 שנים ממועד הדו"ח ומשכך, דינו להתבטל (כלשון הבקשה). עוד הלין המבקש על הליכי הגבייה שנוקטת המשיבה כנגדו ועתר לעיכוב הליכי הוצאת המטלטלין מביתו.
 3. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לה סבורה אני כי דין הבקשה להידחות על הסף ואנמק.
- הדו"חות מושא הבקשה ניתנו למבקש בשנים 2001-2003 והמועד להישפט בגינם חלף זה מכבר. סעיף 229 (ח2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"); קובע כי מקום בו לא הוגשה בקשה להישפט במועדים הקצובים בחוק, יראו את הנאשם כמי שהורשע בבית המשפט ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס.
- עיון בנספחים שצורפו לבקשה מלמד כי מדובר בשמונה דו"חות חניה אשר ניתנו בתקופה של כשנתיים. שבתי ועיינתי בבקשה בנסותי למצוא תשובה לשאלה מדוע ישב המבקש בחיבוק ידיים מאז שנת 2001-2003 ועד היום, אולם לא מצאתי כל טעם או הסבר לשאלה האמורה. המבקש אינו מציין אימתי וכיצד נודע לו על הדו"חות, ומדוע מוגשת הבקשה רק כעת.
- מדובר בבקשה לביטול דו"חות, שאינה מפרטת, לא את מספרי הדו"חות ולא את מועדי ביצוע העבירות. המבקש אמנם צרף פלט, ממנו כנראה ביקש ללמוד את פרטי הדו"חות, אולם אני סבורה כי בכך לא די. על מבקש המגיש בקשה לביטול דו"חות חניה בחלוף המועד החוקי לעשות כן להתכבד ולפרט את מלוא המידע הדרוש למתן ההחלטה, הן בבקשה והן בתצהיר הנלווה לה ואין די בצרוף נספחים בלבד, על מנת שמלוא טענותיו והנתונים הדרושים למתן החלטה יעמדו בפני בית המשפט.

ברי לכל בר בי רב כי במצב הדברים האמור אין ביכולתו של בית המשפט לבחון טענותיו של המבקש לגופן. יפים לעניין זה דברי כב' הש' ג'ובראן ברע"פ 11165/08 אריה שורשי נ' עיריית תל - אביב - אגף החניה (2.6.09): "כפי שעמד על כך בית המשפט לעניינים מקומיים, המבקש לא השכיל להגיש את בקשתו להישפט במועדים שנקבעו לכך בחוק, ולא העלה נימוק כלשהו אשר הצדיק חריגה מהכלל ודיון בטענותיו לגופן, לפי סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי. (...). משפנה לבית המשפט כשלוש שנים לאחר פקיעת המועד שנקבע לכך בחוק, ומשהפך פסק דינו לחלוט, לא מצאתי פגם בהחלטת בית המשפט לעניינים מקומיים, אשר אושרה על ידי בית המשפט המחוזי, כי אין מקום לקבל את בקשתו להארכת מועד להגשת בקשה למתן רשות להישפט".

כן ראו ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.09) שם שב בית המשפט העליון על ההלכה שנקבעה ברע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 בציינו:

"נחזור, אפוא ונדגיש כי בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה. כפי שנקבע בעניין איטליא על המבקש להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את כל טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו, ככל הנדרש. בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד; כך ייעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק הדין. בית המשפט מוסמך גם לבקש את תגובת המדינה לבקשה, אם ראה צורך בכך, ובנסיבות מתאימות וחריגות אף יזמן את הצדדים לדיון בבקשה אם יראה לנכון".

באשר לטענות המבקש לפיהן המשיבה לא נקטה בהליכים לגביית החוב, הרי שטענות אלה נוגעות להתיישנות הקנס ומשכך אינן במסגרת סמכותו העניינית של בית משפט זה (ראה לעניין זה ע"פ 3482/99 אריה פסי נ' מדינת ישראל (16.12.99)).

כי כך, בהיות הבקשה בלתי מפורטת דיה ומשהמבקש לא הסביר השיהוי בפנייתו לבית המשפט, אני דוחה הבקשה. המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ג' כסלו תשע"ד, 06 נובמבר 2013, בהעדר הצדדים.